

LA CINQUANTENA PASQUAL, EL CENTRE DE TOT L'ANY CRISTIÀ

Amb aquestes ratlles acabo els articles que us he ofert les darreres setmanes sobre les celebracions que giren al voltant del Tridu Pasqual. Avui ens podem fixar en el temps pasqual, que comprèn cinquanta dies que han de ser viscuts i celebrats com un de sol; tal com diu el calendari de l'Església.

Es tracta d'una cinquantena festiva que centra tot l'any litúrgic. La Quaresma ens va preparar per a aquesta celebració. I la Vetlla Pasqual ha "inaugurat" la Pasqua, que ara s'estén durant set setmanes de vivència intensiva.

En aquests cinquanta dies celebrem el Pas de Crist a la seva Nova Vida, que comença amb l'entrega de la seva vida a la Creu, i continua amb l'acció poderosa del Pare que, pel seu Esperit, el ressuscita d'entre els morts. Ell ha entrat definitivament en l'esfera de l'Esperit i viu per al Pare.

I com que aquest "Pas" (Pasqua) l'ha fet com a Cap de la nova humanitat, s'ha convertit en model i prototipus d'allò que l'Església sencera, la comunitat dels seus creients, ha de realitzar. Ell és el Germà Gran, que ha recorregut el camí vers la nova Vida. Per això tots els cristians l'hem de seguir a Ell.

La presència del Crist

Per a entendre la vida cristiana, en tots els seus aspectes, és imprescindible que visquem la presència de Crist en nosaltres. Ell ja no té, com a gloriós que es, límits de temps ni d'espai. Està alliberat de la matèria i de les seves limitacions.

Per l'educació rebuda pensem que la "presència de Crist", només es dóna en l'eucaristia. Però, de fet, la seva presència és molt més universal i radical; està present en la seva Església en tot moment, quan es reuneix per a l'oració o per als sagraments, quan celebra la Paraula de Déu, quan predica i dóna testimoni, quan es dedica al servei dels homes en les obres de misericòrdia ... Totes aquestes presències de Crist són "reals". La seva presència no pot deixar de ser real, personal i salvadora.

L'Eucaristia afegeix a aquesta presència real i salvadora, que Crist "es dóna ell mateix com a aliment per a ser menjat", i fa que la seva intercomunicació amb els creients tingui el màxim grau d'intensitat i eficàcia. En realitat, es tracta d'una única presència vital, personal, tot i ser invisible, de Crist Ressuscitat, que pel seu Esperit va comunicant als creients la seva missió i els criteris de la seva vida.

Quan la comunitat prega, ho fa amb Crist. Quan celebra l'Eucaristia, s'associa al Crist Gloriós, que perpetua en Ell mateix l'actitud d'entrega que va tenir en la Creu. Quan escolta la Paraula, escolta Crist, que "és" la Paraula vivent i eterna del Pare. Quan treballa i s'entrega a l'apostolat, perllonga i fa visible la caritat de Crist, Bon Pastor.

La cinquantena d'enguany

Enguany la Cinquantena Pasqual ens agafa, no només amb el cansament d'un curs que s'encamina al final, sinó també amb el cansament que genera la pandèmia que estem vivint. Malgrat tot, hem de fer un esforç per descobrir la presència viva de Crist:

- en la comunitat cristiana ("on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom...")
- en la vida d'entrega, de caritat ("tot allò que feu al més petit dels meus germans...")
- en les celebracions eucarístiques ("el reconegueren en la fracció del pa...")
- en l'escoltar la Paraula ("no era tot ardent el nostre cor...?")
- en els signes dels temps i en la història ("Joestic amb vosaltres dia rere dia fins a la fi dels temps")

Presència que ha de donar a la nostra convivència i a la nostra feina l'impuls que, certament, li farà falta en aquests últims mesos del curs.

A més, els cristians hem de ser signe clar per als altres d'aquesta presència del Ressuscitat. Tal com la primitiva Església, segons els Fets, va ser un ferment i un testimoni vivent que el Senyor havia ressuscitat, enmig de la societat hostil o indiferent que els rodejava, així també avui la nostra comunitat cristiana, a més de viure el misteri cristià, ha de donar testimoni a tots els qui ens envolten, que val la pena de viure per Crist i amb Crist:

- amb la nostra alegria i amb la nostra il·lusió pel treball;
- amb la nostra entrega sense límits al servei i a la caritat;
- amb l'esperança cristiana, manifestada en el nostre esperit pasqual i optimista;
- amb el nostre dinamisme i llibertat interior, fruits de la Pasqua del Senyor;
- amb la nostra fe que ens mou a celebrar, en moments d'oració, el diàleg continu

Així, amb la caritat, expressem d'una manera més convincent la nostra conversió a la Pasqua de Crist ("nosaltres sabem que hem passat de la mort a la vida perquè estimem els germans", 1 Joan 3,14). Però aquesta direcció "horitzontal" adquireix profunditat cristiana i raó de ser en el trobament "vertical" amb Déu: en els moments que una comunitat escolta la Paraula, i prega, i celebra la lloança de Déu i la seva Eucaristia. L'oració, en aquest temps, és el que dóna un to pasqual a la nostra activitat i a la nostra vida.

Una mirada als evangelis

Voldria fer notar que Joan, l'autor del quart evangeli, descriu la primera trobada del Ressuscitat amb els seus deixebles reunits a Jerusalem (Jn 20). Amb aquesta solemne aparició, Jesús compleix la promesa feta en el seu discurs de comiat de tornar amb ells. Jesús comunica l'Esperit Sant a tota l'assemblea reunida mitjançant un gest simbòlic: "alenà damunt d'ells" seguit de la frase: "Rebeu l'Esperit Sant" (v. 22). És notori que en hebreu "esperit" i "vent" o "alenada" s'expressen a través del mateix terme (ruah). El vent, principi de fecunditat, suggereix la idea de re-creació, ja sigui de l'univers: "La terra era un món buit i sense cap ordre, tota la superfície de l'oceà era coberta de foscor i un vent de Déu batia les ales sobre les aigües" (Gn 1,2), ja sigui de l'ésser humà: "El Senyor-Déu modelà l'home amb pols de la terra, li bufà a la cara per fer-li entrar un alè de vida, i es convertí en un ésser animat" (Gn 2,7). La idea d'una nova creació també és present en el gest de Jesús: alenar

damunt dels deixebles simbolitza l'aparició d'una humanitat nova que respira l'alè de Jesús. D'ell rebem els cristians el seu Esperit, és a dir, la força per dur a terme la seva missió, la que ell mateix havia rebut del Pare.

Crist vingué a treure el pecat del món (1,29) i l'Esperit Sant continua aquesta obra en l'Església: "A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó" (v. 23). Alliberar del pecat és transmetre santedat, és afavorir un acostament positiu a Déu.

Lluc, en canvi, en el seu Evangeli i els Fets dels Apòstols, ressitua aquesta experiència pasqual, incloent-t'hi la trobada de Jesús amb el Pare el diumenge de l'Ascensió, a l'interior dels 50 dies que s'acaben el diumenge de la Pentecosta. I l'Església ha fet servir l'esquema de Lluc a l'hora de fixar el seu calendari, cosa que permet d'aprofundir poc a poc en la gran riquesa del misteri de la Pasqua.

Bona festa!

Amb Jesús viu,
celebrem la primavera,
celebrem la vida,
celebrem totes les vides.

Bona Pasqua!